

(vg. Rott. Jaarb. 1956, blz. 97). Dit geldt ook voor zijn zoon en opvolger Leendert en andere leden uit deze tak geven ook geen aanleiding om hun de last van de vertrouwenspositie bij de Prins op te leggen.

Evenwel was Pieter tweemaal getrouwd. Uit zijn latere huwelijk met Jacomina van Crimpen (1671-1756)) was al evenzeer een nageslacht gesproten, welke tak zich Van Swijndregt zou noemen. Al moet men in die tijd de orthographie niet te zwaar tellen, in elk geval was dit de spelling van de naam, welke Wolters in zijn briefwisseling met Bentinck citeert. Uit dit huwelijk werden drie zoons geboren: Pieter ((1695-1764), Ary of Adriaan (1697-1780) en Martinus (1709-na 1762, mijn stamboom in het Rott. Jaarb. 1956, blz. 105, heeft hier de drukfout 1729). Deze laatste spruit moeten wij helaas uitschakelen: als onverbeterlijke dronkaard liet de familie hem in 1762 confineren in het verbeterhuis 'het Padua' aan het Oosteinde.

Zo blijven als laatste kandidaten over Pieter en Adriaan. De succesrijke zakenman Pieter heeft nooit blijk gegeven van belangstelling voor de openbare zaak: hij bracht het niet verder dan brandmeester. Bij wege van eliminering blijft dan Adriaan over. Hij was zestien jaar ouder dan Wolters en kan dus zijn 'friend' geweest zijn. Bij de omwenteling was hij een vijftig jaar en kan hij dus een zeker gewicht hebben gehad in de samenleving (Mr. Montauban was toen 57 jaar). Bovendien was hij een ondernemend man en een bijzonder roerig heerschap. Hij trad ook op als overman van het Houtkopersgilde en was een niet onbegaafd schilder.

Alles bij elkander genomen kan hij dus zeer goed in aanmerking komen voor de hier in het geding zijnde rol. Maar er is ook een positieve aanwijzing. Zoals Mr. Montauban in 1748 op zuiver politieke overwegingen pensionaris van Rotterdam werd viel dat jaar aan Adriaan de eer te beurt schepen van Schieland te worden, een electie, welke de stadhouder ongetwijfeld evenzeer in handen had. De familie-genealogie in Nederland's Patriciaat van 1930 maakt zijn functie zelfs nog mooier door hem te betitelen als 'president en schepen van den Hove en Hooge Vierschaar van Schieland'. Uit dit huwelijk van zijn neefje François met de dochter van de pensionaris Montauban blijkt voorts, dat beide clans in hetzelfde kamp thuis behoorden.

Behoudens betering geloof ik dus, dat Adriaan van Swijn-